

af den Deel af Udkastets § 8, som den har foreslaaet optagen som en ny § 8." Der staaer nemlig i Udkastet, at forsaavidt de i Anordningen af 1837 indeholdte Bestemmelser ikke ere i Strid med nærværende Lov, ere de fremdeles gjældende; men man er stødt paa Bestemmelser i denne Anordning, som paa Grund af senere udfomne Love ikke længere ere gjældende, og man udtrykker sig derfor ikke nøiagtigt, naar man siger, at alle Bestemmelser, som ikke strider mod denne Lov, fremdeles skulle være gjældende, naar man kan paapege Punkter, som ere forandrede ved senere Love. Hvad der nærmest har foranlediget Udvalget til at blive opmærksom herpaa, er, at der staaer i § 21 af Anordningen 24de October 1837, at Præsten er fri for Skolestat; men, som bekendt, er denne fritagelse for Præsten for at svare Skolestat bortfalden ved en udtrykelig Bestemmelse i Skoleloven af 8de Marts 1856. Den er altsaa traadt ud af Kraft, og det er for at være ganske nøiagtig, at man har foreslaaet den Affattelse, der foreligger i Udvalgets Forslag under Nummer 8. Det er naturligt, at hvis dette forkastes, er derved Udkastets § 8 vedtagen, og det er da igjen deraf en Selvfølge, at Udvalgets Forslag under Nummer 9 maa tages tilbage.

Indenrigsministeren:

Jeg troer ikke, at der i Lovgivningen savnes Bestemmelser om, hvorledes der skal forholde sig, naar man ønsker borgerlige Raadmænd i Kjøbstæderne; det derimod, der maaskee kunde være Trang til at give Bestemmelser om, er, hvilket Indhold de borgerlige Raadmænds Virksomhed skal have. Naar det derfor i det ærede Udvalgs Betænkning hedder, at det ikke kan være for tidligt nu at give mere udvidede og positive Bestemmelser i saa Henseende, troer jeg, at de Bestemmelser, der skulde gives, burde angaa, hvad der skal være Gjenstand for de borgerlige Raadmænds Virksomhed, og ikke, hvorledes de skulle vælges; thi om det sidste Punkt forekommer det mig, at Forordningen af 24de October 1837 indeholder en fuldstændig og ligesaa klar Bestemmelse som den, der nu findes i det af det ærede Udvalg foreslaaede Endringsforslag. Det hedder nemlig i den nævnte Anordning: „Dog er

Kongen fundet for de af de mere bethydnende Kjøbstæder, hvor det efter indhentet Oplysning maa ansees tjenligt, at bevilge, at een eller to Mænd, dog paa kongelig Approbation, af Borgerrepræsentanterne maae udvælges til som Raadmænd o. s. v." Det er altsaa bestemt, at Valget, efterat Kongen har bevilget det, skal foretages af Borgerrepræsentationen, medens Afgjørelsen af, om det er rigtigt eller nødvendigt at vælge borgerlige Raadmænd, bestemmes efter indhentet Oplysning. Hvorledes den Oplysning erholdes, der i saa Henseende forinden skal indhentes, bliver Administrationens Sag, og forsaavidt er jeg enig med det ærede Udvalg i, at det vilde være det Naturligste, om man gav Bælgerne Leilighed til at erklære sig om, hvorvidt de ønske borgerlige Raadmænd eller ikke; men paa den anden Side maa jeg bemærke, at naar Endringsforslaget bestemmer dette, indeholder det en Indskrænkning i den nu bestaaende Frihed; thi Regjeringens Bemyndigelse til at bevilge Valget af borgerlige Raadmænd bliver udtrykkeligt indskrænket ved den Betingelse, at de valgberettigede Skatteydere ved en Raadsmødsamling skulle erklære sig derfor. Altsaa bliver den Frihed, der er givet ved Anordn. af 24de Octbr. 1837, i saa Henseende indskrænket ved den Forandring, der indeholdes i Udvalgets Endringsforslag.

Naar det dernæst er foreslaaet, at borgerlige Raadmænd kunne vælges med Indenrigsministerens Samtykke, forekommer det mig heller ikke at være heldigt; da der nemlig i Raadmandsembedet ligger en Ovrighedsmyndighed, forekommer det mig at være det meest Passende, at den kongelige Approbation meddeles. Jeg seer ikke, at der i Realiteten kan vindes Noget ved at gjøre en saadan Forandring som den af Udvalget foreslaaede, og jeg troer, at det vil bidrage til at give det borgerlige Raadmandsembede en noget større Anseelse, naar man beholder, hvad der i Lovgivningen er bestemt, at de Vedkommende ansættes med kongelig Approbation. Naar det ansees givet, at der i dette Udtryk „kan der med Indenrigsministerens Samtykke vælges“ indeholdes et bestemt Tilfagn om, at der, naar Borgerrepræsentationen anseer det hensigtsmæssigt, og